

807

First Scouts Conference in the Middle East

POLISH - ENGLISH ISSUE

JESTEŚMY NA WARCIE

TEL-AVIV, 15.XII. 1941 r.

Cena 60 Mils

Do

Pana Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej
WŁADYSŁAWA RACZKIEWICZA

w Londynie

PIERWSZA KONFERENCJA HARCERSKA ODBYTA
NA BLISKIM I ŚRODKOWYM WSCHODZIE W TEL-AVIV,
W PALESTYNIE, SKŁADA HOŁD PANU PREZYDENTOWI
I MELDUJE SIĘ, ŻE STOI CZUJNIE NA STRAŻY NAJ-
WYŻSZYCH IDEAŁÓW NARODOWYCH I HARCERSKICH.

Za Prezydium Konferencji
Kom. Harc. Pol. na Bl. i Śr. Wsch.
R. Kawalec

Komenda Harc. Pol. na Bl. i Śr. Wsch. otrzymała poniższą
depeszę z Londynu :

POLCONSUL TELAVIV

PROSZĘ PODZIĘKOWAĆ PREZYDIUM KONGRESU
SKAUTINGU ZA TELEGRAM WYSLANY DO PANA
PREZYDENTA R. P. WŁADYSŁAWA RACZKIEWICZA.

POLEXTERNE

Skauści: australijscy, arabscy,
żydowscy i polscy, tworzą
na Pierwszej Konfer. Harc.
Bl. i Śr. Wsch. harmonijną
gromadę braterską.

archiwum

Report on the First Scouts' Conference in the Near and Middle East

FIRST DAY

The large spacious Jascha Haifetz Hall crowded by a polyglot multitude. The scene beautifully decorated with Polish National Colours and scout lilies. On the walls of the hall British, Arab, Czechoslovak, Greek, Yugoslav, Jewish and Polish pennons. A solemn atmosphere rendered illustrious by hilarious, blustering youth.

They are scouts, Arab, British, Jewish and Polish in their picturesque uniforms and in their midst, marked with their instructors' emblems—the scoutmasters, both Polish and Allied.

But over and above them we notice the uniforms of officers and men of the Polish Army in the Middle East shining like precious stones upon a golden belt. These are participants in the Conference, scout-soldiers. The whole attention centres around them, the eyes of old and young alike turn to them, Poles and non-Poles admire them, an atmosphere of great sincerity surrounds them...

Seats in the first few rows are taken by representatives of the clergy, of refugee organisations, local municipal authorities, administrative and religious, of all the four allied national scoutings, British, Jewish, Arab and Polish. Excellent company, important personalities.

Scouting is apparently a popular organisation, with us and with the others.

The Polish Scouting has its great day, here on foreign soil, away from Poland. It did not remain locked in its own frame, aware of its duties towards other nations its stretches its hand to the older and younger British, Arab, Czechoslovak and Jewish scouts. This is an important event, for the bloody hurricane still continues and the allied nations today, more than ever, need a close, brotherly collaboration.

To this aim, among others, is devoted the First Scouts Conference, called and organised by the Command of the Polish Scouting in the Middle East.

And here comes the solemn moment.

"We shall now pay homage to our brother-scouts who perished on the battlefield" — says in a deeply moved voice the Commander of the Polish Scouting.

The audience rises and in dead silence the following words leave the lips of Scoutmaster Kawalec:

*It silently shed in drops
It shed with tears together
Hot, scouts' blood...
It shed and quietly sleeps
Sinks in ploughed earth,
Like drops from trees,
It shed quietly like water
Hot young scouting blood,*

*A purple wall went...
And fell... chest holed by bullet
Tiny, bleeding wound...
How good was the foe's aim!*

For a moment absolute silence reigns over the hall and the faces of people show traces of deep emotion.

Commander Kawalec speaks:

The entire universe is burning and in its midst burn the hearts and souls of soldiers-scouts who with arms in hand build the foundations for the future Great and Magnificent Poland! From all parts of the world formations of our army are marching, flying and streaming to our tortured Fatherland.

Can you hear the drumming of feet, the sound of engines and the splash of waves? They come, preceded by a procession of freed ghosts, units of these brothers, who had gone to stand the last sentry. They come from the West and East, from the South and North and the direction of their march is the heart of Poland!

Soon the big bonfire will light there. Scouts and Guides! Take to arms! The Scouting fraternity of the Middle East answered the call and so we are here together, we look at the sun-burnt faces of our brother-soldiers who have come from Egypt, we listen in to the rhythm of their hearts and feel that they beat in unison with ours.

Ladies and Gentlemen! Scouts and Guides! I declare the First Scouts Conference in the Middle East open and call upon Mr. Piech to address the meeting.

The speaker in warm words welcomes representatives of Polish civilian, religious and military authorities, foreign delegates, foreign scouts, the scouting youth and refugees, and then calls upon Dr. Rosmarin, the Polish Consul General, to address the Conference.

The Consul in sincere and warm words speaks of the importance of the great scouting idea, of the heroic deeds of Polish scouting — This Conference — he says — is a

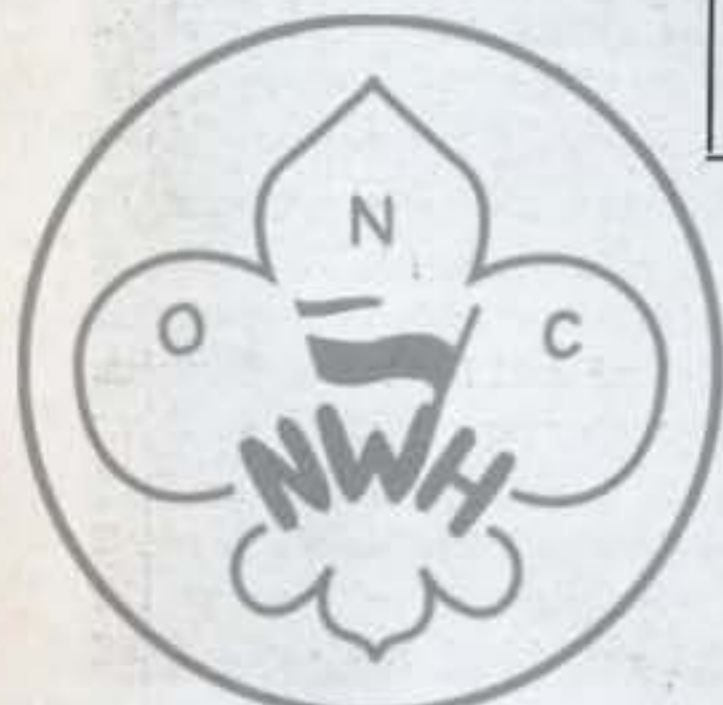

Prezes K.P.H. Dyr. Tadeusz Piech, wręcza harcerzom dyplomy pilotów szybowcowych w czasie uroczystego otwarcia Konferencji.

TREŚĆ NUMERU:

Depesza Pana Prezydenta R.P. do Harc. Pol. na Bl. i Śr. Wsch. — Sprawozdanie z Pierwszej Konfer. Harc. na Bl. i Śr. Wsch. w języku angielskim — Najważniejsze depesze i uchwały Konferencji Harc. — Głosy Prasy polskiej i obcej o Konferencji — „Niezapomniane Jamboree“ — Witold Hulanicki — „Historia Harc. Pol. na uchodźstwie“ — Biały Lis — „Jednością silni“ — Teoder Lewite — Harcerz Rok I, Nr. 1: „Harcerze w kampanii wrześniowej“ — hm. Wieczorek-Dorowski — „Ubieram czapkę-niewidkę, aby zobaczyć jak pracują nasze harcerki i nasi harcerze“ — Wścibski — „Dziki bestie“, urywek z powieści „Znowu w niewoli? — R. Romanowski — Zastęp i zastępowy — Bieg harcerski — Wychowanie Fizyczne i Sport — Polski Szkolny Klub Sportowy „Orzeł“ w Tel-Awiv — Przemówienie ks. prał. Niemkiewicza — Zaduszki — Najmłodsza — Otwarcie internatu dla żołnierzy będących na studiach — Pojedynek prenumatorski.

Numer zawiera kilkanaście ilustracji z życia harcerzy-żołnierzy oraz z przebiegu Pierwszej Konfer. Harc.

archiwum

sign of this inexhaustible strength, this strength which enabled the men of idea and the men of deed to get together. The Conference is a beautiful demonstration of nations and organisations believing in the same common ideals, a demonstration which in the name of Freedom opposes the hitlerist violent force and falsehood... A struggle goes on, a struggle for life and death. There is no other way than to win. There is no compromise. Today you are debating on foreign soil while your thoughts go to Poland, to the Nation, to the Country where the scouting youth went into unequal fight and besprinkled with blood the fatherly soil...

Closing his words, the Consul General wishes the Conference a successful debate and conclusion.

On behalf of the Delegate of the Polish Government who is unable to attend owing to illness, Mr. Horwath welcomes the Conference in short and warm words, and then in turn: the Delegate of His Eminence the Polish Bishop—Rev. Grajert, Major Sielecki, Major Wróblewski on behalf of the Polish Army in the Middle East, Mrs. Barysz, the Headmistress on behalf of the Polish High and Public Schools. Then speaks Mr. Nedivi, in the name of Jewish Scouts and the Tel Aviv Municipality, Mr. Grunwald, the Czechoslovak Consul in the name of Czechoslovak Scouts and Mr. Fouad Abboud in the name of the Arab Scouting Organisation. All representatives of friendly scoutings express their belief that the next Conference of the Polish Scouts Organisation will take place in Free Poland, in Warsaw, and that they will all send delegates. At the end of the solemn part of the Conference Mr. Epstein, the District Officer, Tel Aviv, has the word and on behalf of the Palestine Government and the British Authorities wishes the Conference a successful deliberation. Mr. Epstein expresses his deep satisfaction that "Polish scouts have given the initiative to form a common platform upon which Polish, Australian, Arab and Jewish scouts deliberate in complete harmony and understanding."

The first part of the Conference ends with a distribution of diplomas to gliding pilots *Mercik* and *Kamski*.

At this opportunity the Commander of Polish Scouting underlines, that the gliding training, organised by the Command thanks to the Palestinian Aeroclub and the assistance of Mr. and Mrs. Loch, has given excellent results and is on the way to prosperous development.

From the Executive of the Conference comes the Commander's order: "Attention" and for the first time in this country in harmonic unity the national anthems: Polish, Arab and Jewish can be heard. The ceremony ends with "God Save The King".

There begins a lot of "traffic" at the buffet where breakfast is consumed. All goes smoothly and well, for

a large part of the guests has proper coupons and anyway, Mrs. Jeziorska and the ladies cooperating with her in such a generous manner have organised everything splendidly. Words of appreciation can be heard addressed to Mrs. Jeziorska and the Organising Committee of the Conference.

After the interval the proceedings begin with the election of the Executive of the Conference (Major Scoutmaster Sielecki-Chairman, Mr. Piech and Scoutmaster Kawalec). Mrs. Kawalec, Mrs. Kwiatkowska, Mr. Prokop and Mr. Felsenhardt act as secretaries. The Plenum elects Chairmen of the Sub-Committees such as: Instructors: Scoutmaster Plonka, International Scouting Collaboration: Mrs. Loch, Press and Propaganda: Scoutmaster Kawalec, Senior Scouts — Mr. Wasung, Friends of Scouts, Circle: Mr. Piech, Cubs: Prof. dr. Rouppert, Women: Mrs. Kwiatkowska.

After the elections which were generally applauded, the Chairman, Scoutmaster Sielecki, calls upon Scoutmaster Plonka who addresses the gathering on: "Scout's Service to the Fatherland", a well constructed and well said lecture. Then Prof. Żelazowski speaks on "gliding as a form of scouts' training", warmly applauded by all. As the last speaker before the lunch interval speaks the Arab Scout Leader Mr. Jacob Tass. First of all he paints a picture of international scouting collaboration, acknowledged in one of the first places in the minutes of the Scouts Conference by the Polish Command and then puts forward a motion to organise in the Middle East a branch of the London Office for International Scouts Collaboration and to entrust the leadership of this new branch to the Polish scouting as one of the strongest scouting organisations in the world (it has been acknowledged as such before the war). The motion of the Arab leader is received by the audience with long applause. Mr. Tass' second speech deals with the life and work of the Arab nation with a special stress upon the scouting activities. Closing his words, Mr. Tass thanks the Polish Scouts for the invitation to this Conference extended to the Arab Scouts and wishes that the next conference may take place in Free and Independent Poland, to which conference a delegation of the Arab Scouts would certainly come.

Several technical addresses follow. Scoutmaster Kawalec speaks on "Ideological Principles and Forms of Scouting Activities" (Mr. Lewite translates the lecture into English) and the Arab Scoutmaster Stefan Dourkhom throws light on the scouting ideology and forms of training. His twelve points as to how the beautiful scout law should be brought into effect is a precious advice to all scoutmasters.

The proceedings near their end. "There will be a meeting of Polish Boy Scouts and Girl Guides" announces ex presidio the Commander and immediately afterwards comes the order:

"Arab, Jewish and Polish Scouts — Attention! National Banners march away!"

Youth jump to their feet, the public rises and through the middle of the hall delegations of the friendly nations are marching and above them soar victoriously, friendly and proudly their national colours.

No one of us will forget this moment!

The meaning of this fact is great! For the war lasts still and at the side of unconquerable Great Britain stand among others those nations who inhabit the M.E. The more they will be cemented, the deeper and more vivid be their inter-collaboration — the more certain will final victory become. This is the share of the Polish Scouting here in this region of its temporary activity!

A part of the audience leaves the hall. Those who remain are mainly holders of red membership tickets (right to vote), our beloved scouting youth and the presentable Jewish scouts. Scoutmaster Plonka conducts a meeting of united Polish units. He at once shows his instructor's abilities in organising community singing and cries and Scoutmaster Sielecki recites a nice story. Scouts' songs fill the air mixed with national songs.

The debate is finished but the first day of the Conference is not. For our dear guests from Egypt, for scouts of other nationalities and for the invited guests, the Lady Social Workers' Circle, upon the request of the Scouts' Command, had organised "A Scouts-Soldiers Evening" with a special programme (a review of this beautiful and on a high standard show is printed elsewhere; what impression it has made upon our soldiers-scouts can be judged by the vote of thanks given publicly by Major Sielecki for the whole troupe to Dr. Dąbkowska and Mrs. Zatorska).

The memorable Sunday, October 12th, 1941 ends with the choir singing two songs: "Victory" and "Carpathian Brigade" violently applauded by the enchanted audience.

The first day of the Conference, which might well have been called an International Scouts Congress, has passed under the sign of keeping extremely vivid contact with the non-Polish part of the participants, thanks to the kind assistance of Mrs. Betty Rock and Mr. Theodore Lewite. They have fulfilled their duties extremely well and Mr Lewite amazed the audience with a lightning-like grasp of things and excellent mastery of the English language.

SECOND DAY

October 13th, 1941 begins with the Holy Mass in memory of the boy-scouts, girl-guides and cubs who have perished in this war. The Mass was celebrated by Rev. Grajert, Deputy of Bishop Radonski to the Conference. During the Mass which was attended by scouts-soldiers from Egypt, the entire scouting youth and representatives of Polish military, civilian and school authorities, Rev. Grajert delivered a sermon for the occasion which deeply touched those present.

The proceedings begin with a lecture by Scout-mistress Kwiatkowska on "Girl-Guide's role in this war". Then the Commander of the Jewish Scouts speaks in Hebrew, Polish and English on the life and work of his understudies underlining the great importance of the collaboration arranged for with the Poles.

The whole afternoon is spent on meetings of the various sub-committees, among which two require a special mention: the Instructors' Committee and the Committee for International Scouts' Collaboration.

A difficult task is faced by the Main Committee for before 6 p.m. (Plenum) it must collect all motions, control their editorial side and prepare the drafts of telegrams and general motions. The Committee has fulfilled its duty extremely well.

The renewal of the general debate takes place in a very cordial and... hot atmosphere in the presence of a large number of participants in the Conference and invited guests.

Scoutmaster Sielecki, the Chairman, has the word and says: "We begin our general meeting with the rejuvenation of the Executive and for this purpose I call upon girl-guide Widynska and boy-scout Iwanicki to join the Chairman's table".

Two tiny children appear on the stage and their sweet smiles enchant the audience.

"Will you permit us to continue the debate? — jokingly asks Scoutmaster Sielecki — and the children, proud of themselves, reply seriously:

— Certainly, please carry on.

The Chairman casts light on the work of the various sub-Committees and reads out two first cables, suggested by the Main Committee, namely to Wladyslaw Raczkiewicz, President of the Polish Republic and the Commander-in-Chief Gen. Sikorski. The audience receive the text of the cables with long applause. Plenum then decides without any opposition on telegrams to the following personalities: Bishop Radonski, District Officer, Main Executive Committee of the Polish Scouts Organisation-London, Commanding Officer of the Polish Brigade in Egypt — Gen. H. Kopański, Deputy Commander-in-Chief Polish Forces in the Middle East — Gen. Zamorski, Dr. T. Lubaczewski, Lt. Chmielewski and to Scouts-Soldiers in the Polish Forces.

All telegrams are accepted by acclamation. Motions of the Instructors' Committee are not voted either. They form the so-desired legal basis for the Polish Scouting in the Middle East, assure it of financial backing, give the Commander a Senior Council as an advisory body, subordinate the Scouting without any reservation and clearly to the London Executive Scouts Committee.

Also the two first motions dealing with international scouting collaboration are acclaimed and the applause is long and warm. Discussion arises only in connection with the third motion in the same matter and it is finally decided to forward the third motion to the Temporary Office for International Scouting Collaboration in the Middle East to have it worked out and discussed in detail, the latter body being the prospective branch of the London Head Office.

Another discussion arises in connection with the motions of the Girl-Guides Committee, Senior Scouting and Press and Propaganda but finally the plenum accepts them with very slight modifications. Thus the programme of the Conference is exhausted.

Scoutmaster Sielecki sums up the results of the two-days Conference and then Consul Lechowski in the name and on behalf of the whole audience proposes vote of thanks to the organisers of the wonderfully conducted Conference and praises its excellent results.

P. Jehuda Nadivi wygłosił poniższą mowę w języku hebrajskim i przetłumaczył ją sam na język angielski. (Przyp. Red.)

Mr. Chairman, Co-Delegates, Ladies & Gentlemen,

I find myself here before you in a dual capacity with two distinctive invitations in my pocket, one in my capacity as the Town Clerk of Tel-Aviv and the other in that of Chairman of the Scout Council of this City.

As I hope that His Worship the Mayor Mr. Israel Rokach will find it possible to tear himself away from his work and come here during the course of the day and bring you in person the greetings and the message of the people of Tel-Aviv, I will not say anything further in this connection. It is my privilege, however, to greet you all this day in the name of the Scout Council of Tel-Aviv which represents the various Scout Organisations working and conducting their activities in our Town.

It is strange that you should have to hold your First Scout Conference in exile and in Tel-Aviv of all places. We who have known exile and all that it represents can well understand and share your feelings. Our spontaneous and very first wish to you is, with all the welcome which we desire to extend to you, that this be not only your first Conference away from your Country but the last also, and that by this time next year it will be possible for you, to hold your Conference under your own native skies, in your own recaptured and delivered WARSAW, and you may rest assured that the Representatives of Tel-Aviv, and I hope that they chose me then too, will be only too glad to be able to endeavour to accept your invitation to that Conference also and greet you in the name of far off Tel-Aviv in your own Country.

We have noted with pleasure the fact that to this Conference have come also young men who have exchanged their Scout Uniforms for those of Polish Soldiers, taking up from this end, the battle for the freedom of the World and that of Poland included. Your Scouts of yesterday are your Soldiers of today, and your Scouts of today will be ready when the moment comes, to take up their posts and their positions in the ranks of your brave Army. Our Scouts like yours have known and know that their duty to their Country comes foremost and before all. Our Scouts of yesterday have already shown their mettle by being ready to make the supreme sacrifice and going out from Tel-Aviv to the beleaguered Jewish Settlements during the period of the Disturbances and either taking their turn in the trenches of the defence or replacing the defenders in their work in the field. Our young Scout-Masters are today wearing the British Uniform and taking their share in the great struggle alongside the soldiers of the British Empire. Our Scouts of today as yours are doing the best to live-up to the motto of Scouts "Be Prepared" and are preparing themselves to be able and worthy to take up their positions where and when required.

Our Scouts will be happy to be able to cooperate with yours as long as it is their lot to be here amongst, just as our adult citizens are ready and willing to do so in connection with your adults.

Having already heard much of the heroism of your Soldiers and of your defenders, we know the mettle of which your children, your Scouts are made. We have seen you already in your various endeavours to live your lives in this your temporary home and your Scouts activities amongst others and it is with sincere feelings that we wish you in this Conference, as in all your other endeavours, the very best of success.

THE SCOUTS OF TEL-AVIV GREET YOU.

Tel-Aviv, 17th. November, 1941.

JEHUDA NADIVI

Speeches by Jacob Tass—Leader of the Arab Scouting.

Ladies and Gentlemen,

On behalf of myself and the Arab Scout Leaders I thank you for your kind invitation extended to us and hope that the visits exchanged by our two bodies will continue for ever, until the ties of friendship and co-operation will have been strengthened in our hearts. I further trust that your time will allow you to visit us in Jaffa to help to cement our brotherhood and friendship.

And before I finish my speech, I would like to repeat my hearty thanks to and appreciation for the Polish Scout Leaders, Scoutmasters, Patrol Leaders and ordinary Scouts. I hope that the dense clouds will soon be gone and the sky will be clear and plain and the war will end with the victory of the Allies, that the nations' freedom will be restored by the British Empire and the Allied nations so that peace and tranquility will rule over the entire globe.

Then you will be able to return to your Fatherland, raising your heads high, full of joy and happiness.

Ladies and Gentlemen,

I am very pleased by the discipline and good deeds of the Polish Scouts and suggest that an International Office be instituted here embracing all Scouts of various nationalities, so that good cooperation could be manifested for the welfare of mankind. I hope that this office will be duly registered in England as a branch of Lord Baden Powell's Organisation and I am certain that this ideal will be developed as from today.

Speech on Scouts Law and Discipline by Stephen S. Dorkom — Scoutmaster of the Orthodox School Group-Jaffa

LADIES AND GENTLEMEN, MY BROTHER SCOUTERS & GUIDES!

It is a great pleasure for me to stand before you to address you on a subject which is no doubt well known to you all, namely — regulations and discipline in the scout movement.

As no doubt you are aware — discipline and obedience are necessary to a soldier as well as to a scout, as much as courage is to them.

Przy wypełnionej po brzegi sali, w atmosferze harmonii i wzajemnego zrozumienia, odbywały się obrady Konferencji Harcerskiej.

The aim of the regulations in the scout movement is patience, obedience, courtesy and respect to your scouters and leaders and to fulfil your duties according to the instructions you are given.

In order that this movement may run properly and well, there must be some persons responsible to lead and others to follow, so that they may all reach the safe harbour or the right goal; for that reason laws and regulations were put to be followed strictly and accordingly. So we have the Chief Scout-Imperial Headquarters commissioners, scoutmasters whose duty is to lead us along the right way and to the supreme aim.

Let not the laws in the scout movement be mains, but means that lead us to the right path. From the Chief Scout to the tender pad, all have to do their best to make others happy and enjoy life and to uplift the standard of the environment which they live in, so that they may become useful members, good citizens — self relying good patriots, this is our main aim in Scouting.

If a scouter wishes to enforce a law — let it be to the benefit of the boy himself. Also a scouter must understand what the boys like and dislike in sorrow as well as in happiness and to solve the misunderstandings and problems that may arise among them justly and fairly. Thereafter, they take him as a loyal brother and will follow his steps and imitate his activities and would finally obey his orders without murmuring.

A scouter should trust his scouts so that they may do the same in return, moreover, they would respect and honour him. As a matter of fact, this respect and honour should be based on love and not on fear of him.

The reason why these problems sometimes arise in some organisations can be explained by the lack of respect and honour for and of the leaders.

I shall now give some hints or suggestions which a scoutmaster or instructor may find helpful.

- 1st. Don't give your scouts but the necessary orders.
- 2nd. Don't give orders which you yourself would not like to fulfil if you were in their place.
- 3rd. Don't sympathise with some scouts and despise others, treat them all alike.
- 4th. Don't punish a scout if there is some way other than punishment.
- 5th. Don't collect all faults of a scout and punish him for all of them at once, deal with each fault separately and in good time.
- 6th. Be straight-forward in your treatment.
- 7th. Be a good example to your scouts.
- 8th. Appreciate the work which the scouts undertake.
- 9th. Try to rank the scout-law and the scouts promise above all.
- 10th. Allow the scout to practise the scouts characteristics at his leisure, so that he may become happy and active.
- 11th. Be prepared and keep time and expect the same from the boys.
- 12th. Be sure that the boys seek perfection in every thing they do, especially in competitions

and that they compete not for the purpose of winning or beating.

Before I close my words I should think it difficult for me to suggest solution for every difficulty that may crop up in your work, but I shall summarise my whole speech in the following phrase

LOOK BEFORE YOU LEAP.

Motions Carried by the Sub-Committees of the Conference

WŁADYSŁAW RACZKIEWICZ
President of Polish Republic, London

First Scouting Congress held in Middle East pays homage and reports itself as being actively on guard of highest national and scouting ideals.

For the Congress Executive
Commander KAWALEC

Polish Prime Minister
General WŁADYSŁAW SIKORSKI, London

First Scouting Congress in Middle East scouts report themselves on guard — scouts-soldiers being up in arms — scouts school children doing their daily duties.

For the Congress Executive
Commander KAWALEC

Mr. EPSTEIN
District Officer, Tel-Aviv

First Scouting Congress held in Palestine takes liberty by means of your kindness to forward to English scouts the loud "Be prepared" assuring that Polish scouts will do their share in attaining common victory to be worthy the greatness of Polish nation.

For the Congress Executive
Commander KAWALEC

SUPREME SCOUTS EXECUTIVE COMMITTEE,
London

First Scouting Congress reports itself at scouts work.
For the Congress Executive
Commander KAWALEC

THE MAIN COMMITTEE TELEGRAMS:

To Scouts-Soldiers in the Polish Army.

The First Scouting Conference in the Middle East which has taken place in Tel-Aviv, Palestine, sends scouts in the Polish Army the Scouts' Greeting "Be Prepared".

The Conference expresses its certainty that at this moment scouts in the Polish Army are doing the noblest and most important service to God and Poland — the scouts' service, for which the Polish Scouting Organisation has been preparing its ranks from the outset of its existence. The scouting youth taking part in the Conference assures you that its thoughts are always with you — scouts in the Polish Army. It is trying to do its daily tasks well in order to be properly prepared for the moment when it, too, will be able to join you in the ranks to stand with its older brother-scouts and shed blood in the defence of our National Colours and Free Poland.

PRESS AND PROPAGANDA COMMITTEE

MOTION I:

The Press and Propaganda Committee of the First Scouting Conference of the Middle East appeals to the Scouting Command to make use in its work of the Polish and foreign press for the benefit of Scouting.

MOTION II:

The Press and Propaganda Committee of the First Scouts' Conference in the Middle East realises fully the great value of Scouts' magazine "Na Warcie" (On Sentry) and appreciates its publication. The Committee advises the Command that it should include in the magazine "Na Warcie" a special column dedicated to the youngest children.

MOTION III (put forward and carried on the plenum):

The Scouts Conference appeals to the Editorial Board of "Na Warcie" to dedicate the entire next issue of the magazine to the First Scouts Conference of the Middle East.

Chairman of the Committee:
(—) MŁODOZENIEC

INSTRUCTORS' COMMITTEE

MOTIONS:

Instructors' Conference which has taken place in Tel-Aviv, Palestine, on October 11th, 12th and 13th, 1941

WITOLD HULANICKI

(Dokończenie)

Niezapomniane Jamboree

POLSCY SKAUCI W ANGLII.

Istna wieża Babel. Słyszysz się wkoło tyle języków, widzi się tyle narodów, typów. Płaskie nosy murzynów, wystające kości policzkowe Malajczyków, błyszczące oczy Arabów, jasne włosy Skandynawów, kuczko-czarne Chińczyków — jak w kalejdoskopie mijają nie dając możliwości zatrzymania uwagi na którymś ze szczegółów.

Hinduska czauma rozmawia z rogatywką, francuski pieróg z brazylijskim sombrero, wszyscy znajdują jakiś wspólny język, jakoś się porozumiewają, w ostateczności na migi. Czasami znów niespodziewanie Arab z Palestyny przemówi do któregoś z naszych po polsku, jakiś Mongol do Lotysza po rosyjsku; zresztą prosty i zrozumiały jest język skauta, choć zakres zainteresowań bardzo rozległy. Żułki rasowe uprzedzenia, gdzieś pogrzebano nienawiści,

considers as its highest authority The Main Executive Committee of the Polish Scouting Organisation and is ready to take orders from that body.

The Instructors' Committee states that it has elected Scoutmaster Romuald Kawalec as the Commander of Polish Scouting in the Middle East. Commander Kawalec is the only Executive authority in the Polish Scouting in the Middle East. He has, to his assistance, a Council of Elder Scouts, elected by the Instructors' meeting and consisting of the following scoutmasters: Sielecki, Plonka, Raczyński, Szadkowski and Szymanski.

Chairman of the Committee
(sgd.) Scoutmaster IGNACY PŁONKA

For the Executive of the Conference
(sgd.) Scoutmaster ROMUALD KAWALEC
Commander of Polish Scouting in Middle East.

COMMITTEE FOR INTERNATIONAL SCOUTING COLLABORATION

MOTION I

Arab, Jewish, Australian and Polish Scouts present at the First Scouts Conference of the Middle East at Jasha Haifetz Hall, Tel-Aviv, on 11th, 12th and 13th October 1941, vote for the formation of a Temporary Committee for international scouting collaboration, with its quarters in Palestine. The aim of the Committee is to coordinate all efforts for joint and harmonious collaboration between all scouting organisations in the Middle East.

MOTION II

Those present at the Jasha Haifetz Hall, Tel-Aviv at the First Scouting Conference of the Middle East on October 11th, 12th and 13th, 1941 vote that the realisation of the task as indicated in Motion I be entrusted to the Command of Polish Scouting in Palestine.

MOTION III

Jewish, Arab, Australian and Polish scouts present at the First Scouts Conference of the Middle East at Jasha Haifetz Hall, Tel-Aviv on 11th, 12th and 13th October 1941 vote that all national scouting organisations could join the International Scouting Organisation in London, although at present they do not represent a state. This will give basis for Jews and Arabs and many organisations of other states temporarily under German occupation etc. to belong to the International Union for Scouting Co-operation.

przebrzmiały antagonizmy świeżej zawieruchy światowej — harmonia panuje powszechna.

Polacy mają stałych swych przyjaciół, codziennie odwiedzają obóz tłumy gości, którzy znają już nasze obyczaje, pieśni, nawet poszczególne wyrazy. Całe procesje przechodzą po podpisach do pamiątkowych albumów — skaut musi być grzeczny i usłużny, odmówić nie może — więc niektórzy od rana do nocy podpisują... Przecie poniedziałek 5, 8 Jamboree odwiedziło zgorą 60 tysięcy ludzi.

Jak potężne zapasy dobrego usposobienia, humoru trzeba mieć, aby przy wiecznie mokrych nogach i ubraniu, z cicha narzekając na angielską pogodę, okazywać gościom uśmiechniętą twarz i uprzejmie w łamanym narzeczu ich objaśniać!

Trawy na wielkich polanach ani śladu, zmieszano ją z błotem, przyczym trawa się rozkłada i wydaje niemłą woń, ktoby tam się zmartwił tym drobiazgiem, przecie im trudniej obozować, tym lepiej. Panuje powszechnie ten specyficzny beztroski nastrój wielkiego zbiorowiska męskiego w najlepszym jego znaczeniu. Każdy jest przyjacielem, trudno znać wszystkich, nawet obcy człowiek mimo-

Plenum of the Conference accepted the first two motions unanimously and forwarded the third motion to the Temporary Committee of the International Scouting Collaboration in Palestine for further examination.

Chairman of the Committee
(sgd.) Mrs. LOCH

For the Executive of the Conference
(sgd.) Scoutmaster ROMUALD KAWALEC
Commander of Polish Scouting in the Middle East.

GŁOSY PRASY

Polskiej i Obcej o Konferencji Harcerskiej BLISKIEGO I ŚRODKOWEGO WSCHODU.

Voices of the Polish and Foreign Press on the Near and Middle East Scouts Conference

O pierwszej Konferencji Harcerskiej Bliskiego i Środkowego Wschodu zorganizowanej na naszym terenie w dniach 11, 12 i 13 października 1941 r. pisała polska i obca prasa dużo, a ton tej ostatniej był nader przychylny dla polskiego harcerstwa i dla Polski; niektóre głosy prasy obcej uderzały nawet w nutę entuzjazmu dla przebiegu i wyników Konferencji. Dla zasady rejestrujemy te fakty, choć nie bez rumieńca wstydu, zmuszeni bowiem jesteśmy pisać o naszej własnej działalności.

Dużo uwagi poświęciła Konferencji Harcerskiej wychodząca w Jerozolimie „Gazeta Polska”. Przed Zjazdem ukazała się na łamach tego pisma obszerna wzmianka podająca szczegółowy program Konferencji, a potem dwukrotnie obszernie sprawozdania (największe co do rozmiaru sprawozdanie, jakie ukazało się na łamach tego pisma) i po raz trzeci dość duża notatka o udziale w Konferencji Harcerskiej skautów arabskich.

Tak pięknie redagowane pismo „Nasze Drogi”, zamieściło wielkich rozmiarów artykuł z pierwszego dnia Konferencji, a o drugim napisze w następnym numerze.

Poniżej podajemy niektóre głosy prasy obcej:

„THE PALESTINE POST” (12.X.1941): POLISH SCOUTS JAMBOREE.

Tel Aviv, Saturday. — Scouts serving with the Polish Brigade in the Middle East arrived here for the Polish Scouts jamboree to be held here tomorrow (Sunday) and Monday.

About 150 Allied scouts are expected to be present at the opening ceremony at the Yasha Hefetz Hall.

woli staje się członkiem wielkiej rodziny. Ojciec tej rodziny, siwy staruszek, generał Baden Powell wciąż dzieli trudy życia obozowego na równi, ze wszystkimi.

Popisy nasze bardzo się podobają, publiczność oklaskuje je rzęsiście, pomimo deszczu, świetlic, namiot propagandowy ściąga tysiące osób.

Wreszcie w środę zaświeciło słońce, to słońce z nieba, bo wewnętrzne świeciło cały czas. Najwięcej cieszą się Francuzi i Węgrzy — ci literalnie musieli pływać; zwiedzających gości przynosili w trudniejszych miejscach na rękach. Każda narodowość ma przydzielonych opiekunów — Anglików, t.zw. „kuzynów”. Polscy „kuzyni” mówią, jeden po niemiecku, drugi po francusku, przeto porozumiewają się wymiennie.

Komendant wyprawy trzyma wszystko i wszystkich w żelaznej dyscyplinie, cieszy się wielką sympatją. Przezywają go przeróżnie: i „wodzem naczelnym”, „piramidą potęgi” i „wyrocznią narodu polskiego”. Wcale nie jest najstarszym wiekiem w obozie, dużo

„THE PALESTINE POST” (14.X.1941): POLISH SCOUTS MEET IN TEL AVIV.

Tel Aviv, Monday. — A conference of the Near and Middle East Command of the Polish Scouts Organization was held here yesterday and today.

A memorial service for scouts killed in the present war was held at the opening of this morning's session, at which various scoutmasters spoke on ideological and practical problems.

At the opening session yesterday, greetings were conveyed by Mr. Nedivi, on behalf of the Jewish Scouts, in Palestine, and Mr. Tass on behalf of Arab Scouts.

A delegation of Scouts from Egypt also attended.

Other guests at the opening ceremony included the Polish Consul General in Tel Aviv, Dr. H. Rosmarin, the Polish Consul General in Jerusalem, Baron W.R. Korsak and Mr. A. Epstein, representing the Government administration.

„BLUMENTAL'S NEUSTE NACHRICHTEN” (14.X.1941): TAGUNG DER POLNISCHEN PFADFINDER IN TEL-AVIV.

Am Freitag fand im Jascha Heifetz-Saal in Tel-Aviv eine Konferenz polnischer Pfadfinder aus Kreisen der im Mittleren Orient befindlichen polnischen Flüchtlinge statt. Bei der Konferenz waren auch einige Abteilungen jüdischer und arabischer Pfadfinder vertreten. Namens der Tel-Aviver Stadtverwaltung nahm Verwaltungsdirektor Nadiwi an der Konferenz teil.

„PALESTINE ILLUSTRATED NEWS” (18.X.1941): INTERNATIONAL SCOUTING MEET IN TEL AVIV.

Tel Aviv, Friday. — A conference of the Polish Scouts Organization in the Near and Middle East, took place at the Yasha Heifetz Hall, last week. The conference was attended by Jewish, Arab, Czech and British scouts with their commanding officers and bearing their national colours.

In addition to these the following official representatives were present at the opening ceremony: Mr. Epstein, District Officer, Tel Aviv, Mr. Nadiwi, the Town Clerk, Mr. Grunwald, the Consul for Czechoslovakia and Mr. and Mrs. Loch, the well known Quakers.

The Polish authorities were represented by Mr. W.R. Korsak, the Consul General, in Jerusalem, Dr. H. Rosmarin, Consul General, Tel Aviv; Messrs. Weber and Kanski — the Vice-Consuls; Dr. Horwath and Mr. Lechowski — representing the Polish Governments Delegate for Refugees; Major Silecki and Major Wróblewski representing the officer commanding, officers, N.C.O.s and men of the Polish Army in the Middle East and numerous other distinguished guests.

After a series of addresses the conference went into sub-

jest „tatusiów”, zresztą kapelani, „konna medycyna” — promotorzy skautingu.

Po całodziennym krzątaniu, łamaniu języka, przymusowej uprzejmości następuje nareszcie pora, gdy mili a uprzykrzeni goście opuszczają wreszcie Arrowe Park. Gospodarze pozostawieni sami sobie zaczynają dzielić się wrażeniami przeżytego dnia i przychodzi spokojny wieczór oraz związane z nim obrządki obozowe, w których przecież leży sens całej wyprawy. Musi być tak jak w prawdziwym wojsku. Od sąsiadów, płaskonosych Siamczyków, dochodzą jakieś smętne śpiewy, niesłyszane melodie o dziwnej strukturze, niewygodnej dla europejskiego ucha. Gdzieś w oddali pokrzykują Anglicy, odzywają się trąbki przeróżnego autoramentu — wszyscy zmęczeni, — obozy do snu się kładą. Wygwieżdzone niebo zapowiada na jutro pogodę, a może i deszcz, bo w tej Anglii, nigdy nic nie wiadomo. Gdzieś z sąsiedniego namiotu słychać śmiech po opowiedzianym „kawale”, potem ciche szepty — wreszcie cisza...

committees and for two days the actual business of the conference was dealt with by several elected representatives.

On the second day of the conference a tea party was arranged at which several Polish artists, singers and pianists entertained the international audience.

„OMER” (24.X.1941):

כנוס בין-לאומי של צופים פולנים במזרח הקרוב. כינוס הצופים הפולנים במזרח הקרוב והתיכון התקיים באולם „ישה חפץ” ת”א. בימים 11, 12 ו-13 לחג. בכינוס נכחו צופים יהודים, ערבים, צ'כים ואנגלים בלוית מפקדים על דגליהם הלאומיים.

אחרי שנשמעו ההרצאות והבידורים מפי מנהיגי הצופים הערבים, הערבים והפולנים, נתקבלו ההחלטות הבאות:

(א) לבחור בוועד זמני לעניני הצופים התיכונים הלאומיים שמרכזו בארץ-ישראל. מטרתו הועד לאחוז בכל האמצעים הדרושים לשם שיתוף פעולה בין כל ארגוני הצופים במזרח התיכון.

(ב) למסור את הגשמת ההחלטה הזו למפקדת הצופים הפולנים בארץ (הצעה זו הרצה על ידי מנהיגי הצופים הערבים).

הרבה צופים ומפקדים פולנים המשרתים בצבא פולני במזרח התיכון נכחו בכינוס.

למחרת פתיחת הכינוס נערכה מסיבת טה בהשתתפות כמה אמנים, זמרים ופסנתרנים פולנים שהנעימו את המסיבה.

נאום בעברית ואנגלית נשא מר נדיבי, מזכיר עיריית ת”א. כל הנאומים בכינוס תורגמו לאנגלית.

„HAARETZ” (14.X.1941):

ועידת צופים פולנים בת”א

בנוכחות פלוגות-כבוד של צופים יהודים וערבים.

ביום ששי נערכה באולם „ישה חפץ” בתל-אביב ועידת הצופים הפולנים של פליטי פולין במזרח הקרוב. בוועידה — שהתנהלה בנוכחות של מר פייד — היו נוכחים גם פלוגות כבוד של צופים יהודים וערבים על דגליהם הלאומיים. גם באולם ועל הבמה נראו דגליהם של שלוש האומות ודגל בריטניה הגדולה. נשמעו ברכות בהן של הצבא הפולני „א” שם במזרח, הרצאות ודיבורים. מטעם עיריית תל-אביב היה נוכח מזכיר העירייה ה' נדיבי.

Dyrektorka Gimnazjum i Liceum Polskiego w Tel-Aviv, p. Helena Baryszowa, wygłasza powitalne przemówienie na Pierwszej Konferencji Harcerskiej Bl. i Śr. Wschodu.

„MAGEN DAVID ADOM”. First Aid Society

לכבוד

הנהלה כנוס הצופים הפולנים במזרח הגרוב

ת-ל-א-ב-ב.

א. נ.

ד”ר מ. ליבונטין, יו”ר „מגן דוד אדום בא”י בקשני להודות לכב’ בעד הזמנתכם, אולם לצערנו לא יוכל להשתתף בכנוס היות ולרגלי תפקידו נאלץ היה לנסוע, באופן דחוף, ירושלימה.

אני שולח בשמו ובשם הנהלת „מגן דוד אדום” את מיטב ברכותינו למשתתפי הכנוס ומאחל להם עבודה פורייה והצלחה.

בכל הכבוד

(חתימה)

Letters received by the Executive of the conference.

DISTRICT COMMISSIONER'S OFFICES,
LYDDA DISTRICT, JAFFA. 11.X.1941

The District Commissioner, Lydda District, thanks the Commander and the Circle of Friends of the Polish Scouts in Palestine for their kind invitation to the Conference of Scouts on Sunday the 12th of October, 1941, at 10 a.m., but regrets that because he will be away he is unable to accept.

(—) CROSBIE.

MUNICIPAL CORPORATION — TEL-AVIV

Pan Prezydent prosił mnie wyrazić W. Panom jego żal, że nie mógł pójść za życzeniem swego serca, by być obecnym na Waszym Zjeździe, który został otwarty w naszym mieście 12.X.1941.

Zamiarem Jego było osobiście przynieść pozdrowienie Tel-Avivu polskim harcerzom, ale sprawy pilne, których odroczyć się nie dało, zmusiły Go do zrezygnowania w ostatniej chwili od przybycia na Zjazd, za co bardzo przeprasza.

Prezydent spodziewa się, że Wasza działalność ukoronowana została sukcesem.

Z wysokim poważaniem
JEHUDA NADIVI

KONSULAT REPUBLIKY CESKOSLOVENSKE
V TEL-AVIVU. 12.X.1941.

Do

Komendy Harcerstwa Polskiego
Na Bliskim i Średnim Wschodzie.

Sz. P.

Serdecznie dziękuję za zaproszenie uczestniczenia w I-szej Konferencji Harcerskiej Bliskiego i Średniego Wschodu.

Życzę powodzenia w pracach Konferencji.

Wierząc niezłomnie w zwycięstwo sprawiedliwości, życzę aby przyszła Konferencja Harcerstwa odbyła się na terenie wolnej i niepodległej Polski.

Z poważaniem

(—) Dr. VICTOR GRUENWALD

Mjr. DMOWSKI, Komendant Uzupelnień Nr. 3, Haifa

Składa 500 mls. P. zamiast udziału w Konferencji Harcerskiej, na którą nie może przybyć ze względów służbowych.

Sprawozdanie z Pierwszej Konferencji Harcerskiej Na Bl. i Śr. Wschodzie

First Scouts Conference in the Middle East
Polish - English - Issue

Przemówienia i Referaty

Przemówienie Prezesa Koła Przyjaciół Harcerstwa Dyr. Tad. Piecha

Dziękując Państwu za wybór mnie na Przewodniczącego dzisiejszego uroczystego otwarcia I. Polskiej Konferencji Harcerskiej na Bl. i Śr. Wschodzie, zapraszam do stołu przydzielonego druha Komendanta Kawalca, druha Mjra dypl. Sieleckiego Stanisława, po jednym przedstawicielu harcerzy Angielskich, Arabskich, Żydowskich, Czeskich, a jako sekretarzy drużnę Kawalcową, drużnę Kwiatkowską, dha Topora i p. Felsenhardta.

Witam Zjazd w imieniu K.P.H.

Uroczystość dzisiejsza to wielkie nasze święto harcerskie.

Może nie wszyscy zdają sobie sprawę z ważności tej Konferencji, ale ja sądzę że przepelniona sala świadczy o dużym zainteresowaniu najszerszych warstw społeczeństwa ideą harcerską, w której tkwi odrodzenie naszego narodu polskiego. Czyż istnieje coś piękniejszego, wznioślejszego na świecie jak tych 10 przykazań harcerskich. — Gdyby te przykazania spełniały wszystkie narody świata, czy doszłoby do tak potwornych kataklizmów, do tak okrutnej wojny jaką dzisiaj przeżywamy? — Napewne nie! Skauting — „Harcerstwo” po polsku, jest organizacją która zrodziła się i powstała w narodzie angielskim. Twórcą tej idei był niezapomniany gen. Baden Powell, którego miałem zaszczyt osobiście poznać,

na Międzynarodowym Zjeździe Harcerzy całego świata w Birmingham w roku 1913. — Widząc szlachetną postać tego człowieka, zupełnie nie jestem zdziwiony, że ilość harcerzy w Anglii liczy się już obecnie jeśli nie na miliony to na wielkie tysiące i że skauting został tam uznany za największy wynalazek XX. wieku w dziedzinie wychowania publicznego.

Do Polski będącej jeszcze w niewoli zawitał skauting w roku 1910 dzięki ś.p. Andrzejowi Matkowskiemu, który pierwszy przetłumaczył w roku 1911 na język polski podręcznik Gen. Baden Powella. — Ruch ten połączony również z przygotowaniem naszej młodzieży do walki orężnej o Niepodległość Ojczyzny, rozwinął się później do wielkich rozmiarów. Harcerstwo nie żałowało swej krwi w czasie wielkiej wojny światowej, w Legionach, następnie w obronie Lwowa 1918 roku a potem w obronie granic Rzeczypospolitej aż do roku 1921 dając w ofierze życie najlepszych druhen i druhow. Do roku 1939 harcerstwo w Polsce wolnej i niepodległej rozwijało się coraz szerzej i lepiej tworząc Organizację, która wzbudzała podziw Zagranicy. — Wrzesień 1939 spotyka harcerzy na posterunkach w obronie polskiego morza, w obronie całej Polski a zwłaszcza jej stolicy Warszawy, gdzie setki najszlachetniejszych ginie na barykadach — krew polskich harcerzy służących obecnie w Armii Polskiej płynie w Narwiu, na polach Francji, w Anglii a obecnie już także w Libii.

Gdy siłą wyższą zmuszeni znaleźliśmy się na wygnaniu, społeczeństwo polskie a zwłaszcza instruktorzy i harcerze przystąpili natychmiast do organizacji harcerstwa. I tak w Londynie jak i na Bliskim a obecnie Środkowym Wschodzie powstają drużyny harcerskie, powstaje pismo harcerskie, tworzą się izby harcerskie, praca wre i dzisiaj doczekaliśmy się tak pięknej chwili, jak ta I-sza Konferencja Harcerska, która doszła do skutku dzięki inicjatywie Druha Kom. Kawalca i dzięki poparciu tej inicjatywy przez D-cę W.P. na Śr. Wschodzie ś.p. Konsulów Gen. Korsaka i Rosmarina, Delegata Rządu w Jerozolimie ś.p. Dr. Lubaczewskiego, i Kier. Eksp. w Tel-Awiv ś.p. Konsula Gen. Lechowskiego jak i ofiarnej pracy Komitetu Organizacyjnego Konferencji, uprzejmości tutejszej Dyrekcji Gimn. i Liceum Polskiego, następnie Komitetu Uchodźców, Koła K.P.H. i wszystkich osób które łaskawie raczyły wziąć udział w pracach organizacyjnych Zjazdu.

W imieniu K.P.H. zwracam się do wszystkich działaczy i druhow abyście wy, którzy wykuwaliście nieśmiertelną ideologię harcerską stali obecnie na straży jej czystości i siły rozwojowej i torowali drogę do odrodzenia naszego Narodu i uzyskania Niepodległości naszej ukochanej Ojczyzny na cześć której, jak również jej Prezydenta i Wodza Naczelnego do rąk tutejszych Jej Reprezentantów pozwalam sobie wznieść nasz harcerski okrzyk:

Czuj, Czuj, Czuj! Czuj, Czuj, Czuj! Czuj, Czuj, Czuj! Czuj! Czuj!

T. PIECH.

Przemówienie Delegata J. E. Ks. Biskupa Karola Radońskiego—Ks. Jana Grajnera

Zgromadzeni tutaj, jesteście częścią ową wielką polską braci-harcerskiej, która walczyła i ginęła we wrześniu 1939 roku, która walczy i ginie dziś w Polsce i poza jej granicami. W walce tej tak żywo wystąpiło wielkie harcerskie prawo: Służba Bogu i Polsce, w walce tej urabiają się charaktery i dusze dzielnej braci harcerskiej.

Niechaj pamięć o tym będzie przewodnią naszych obrad, niech natchnie nas myślą zbawiennych uchwał i postanowień, na starych harcerskich tradycjach opartych. W imieniu J.E. Ks. Biskupa Karola Radońskiego, którego mam zaszczyt reprezentować i w swoim jako harcerz i kapelan, składam serdeczne życzenia pomyślnych obrad i jedno-myślnie powziętych doniosłych uchwał.

Przemówienie Jakuba Tassa, Kierownika skautingu Arabskiego

Panie i Panowie,

W imieniu własnym i kierowników harcerstwa arabskiego dziękuję Wam za wasze uprzejme zaproszenie wystosowane do nas i mam nadzieję, że wzajemne wizyty naszych organizacji trwać będą długo, tak długo, aż wzmocnią się więzy przyjaźni i współpracy w naszych sercach. Żywię także nadzieję, że czas pozwoli Wam na odwiedzenie nas w Jaffie, co przyczyni się do zementowania naszego braterstwa i naszej przyjaźni.

Zanim zakończę to krótkie przemówienie, chciałbym raz jeszcze dać wyraz mojej wdzięczności i uznaniu dla polskich harcerzy, harcmistrzów, patrolowych i zwyczajnych małych zuchów. Mam nadzieję, że te ciężkie i gęste chmury dziś widoczne na niebie wkrótce się rozwieją i niebo będzie jasne i czyste i wojna zakończy się zwycięstwem Aliantów (Sprzymierzonych). Wierzę, że Brytyjskie Imperium przywróci wolność narodom tak, że pokój i spokój zapanują na całym świecie.

Wówczas wrócić do swej Ojczyzny, podnosząc wysoko głowę, pełne szczęścia i radości.

Panie i Panowie,

Zachwycony jestem dyscypliną i dobrymi uczynkami polskich harcerzy i pozwalam sobie zaproponować aby: stworzone zostało na tym terenie międzynarodowe biuro obejmujące skautów różnych narodowości tak, aby międzynarodowa taka współpraca mogła się przyczynić do dobrobytu ludzkości. Mam nadzieję, że biuro to zostanie odpowiednio zarejestrowane w Anglii jako oddział organizacji Lorda Baden Powell'a i jestem przekonany, że idea zacznie się rozwijać począwszy od dnia dzisiejszego, pod kierunkiem polskiej organizacji skautowej.

Panie i Panowie,

Przypuszczam, że wielu z Was mało wiedziało o Arabach przed przybyciem do tej części świata. Nawet teraz przypuszczam, że niektórzy z Was nie mieli możliwości zetknięcia

się z Arabami i stwierdzenia jakiego to rodzaju są ludzie.

Arabowie należą do rasy semickiej. Pochodzą oni z Sahary, skąd wiele fal semickich przybyło i zajęło ziemie znane jako „żyzny półksiężyc“.

Ale Arabowie z tych fal byli największą, rozprzestrzenili się szeroko i daleko, zrównali z ziemią rzymskie i perskie imperia, przekroczyli granice tego żyznego półksiężyca i objęli w panowanie ziemie tak daleko na wschód położone jak Chiny i tak daleko na zachód jak Francja.

Cała prawie Europa zdawała się dostała się pod ich władzę w średniowieczu. Arabowie byli bowiem nie tylko wielcy w walce i wojnie i podbojach, ale także w administracji i zdobyli sobie reputację najłagodniejszych zdobywców.

Zadziwia to nas jak to ten twardy, zacofany naród pustyni opuścił swe namioty i w przeciągu kilkunastu lat podbił większą część świata cywilizowanego. Zadziwia nas to tym bardziej, że Arabowie pszywoili sobie kulturę i cywilizację europejską zamiast ją niszczyć i niweczyć, jak to niektóre postępowe narody robią dzisiaj przed naszymi oczyma. Ale Arabowie w krótkim czasie wyróżnili się jako wyjątkowo uczone i postępowy naród.

Kiedy Europa weszła w okres upadku i ciemności, największych ciemności w swej historii, Arabowie nieśli jej światło postępu i cywilizacji.

Arabów uciskano i poniewierano przez stulecia całe, ale niedawno ujrzeli oni znowu światło postępu i wolności świtające z zachodu. Obudzili się i przejrzeni i na nowo zabrali się do nauki i wiedzy i zdali sobie sprawę że są narodem, który ma coś do powiedzenia na świecie.

Tak jak Wielki Naród Polski, tak i oni odgrywali wielką rolę w sprawach tego świata i nawet i kiedy upadli pozostali jednak świadomi swej tradycji i przynależności narodowej.

Poprzez różne etapy swego istnienia, w życiu pustynnym czy też rozwoju kulturalnym, w tryumfie i nieszczęściu, Arabowie wyróżnili się szeregiem cech charakterystycznych. Znani są ze swej gościnności i gotowości do niesienia pomocy tym, którzy jej potrzebują. Arabowie są narodem demokratycznym, nienawidzą tyranii i despotyzmu i współczują tym, którzy upadli pod kłutem dyktatorów. Arab słynie ze swej odwagi, nie waha się wtargnąć do źródła niebezpieczeństwa w sprawie, którą uważa za słuszną. Jest lojalny, jest uczciwy i nie znosi oszukaństwa i fałszu.

Wierzę, że Arab jest skautem z racji swej natury i wierzy w to wszystko, co ruch harcerski sobą przedstawia. I wreszcie, wierzy on w równość i braterstwo ludzkości.

Nie dziwcie się więc, że byliśmy zachwyceni i szczęśliwi przyjmując wasze zaproszenie na konferencję, która stała się przykładem braterstwa ludzkości. Patrzymy z największym szacunkiem i uznaniem na szlachetne ideały konferencji i ruchu harcerskiego polskiego.

Przemówienie P. Kons. Gener. Jerzego Lechowskiego na zakończenie konferencji

W czasach kiedy straszna i okrutna pożoga wojenna ogarnęła cały świat, kiedy brutalna przemoc i barbarzyńskie metody stosowane przez plemię germańskie święcą chwilowo tryumfy unieszczęśliwiając ludzkość całą i chwilowo pozbawiając wolności narody, kiedy wszystkie państwa demokratyczne z Anglią a przy jej boku Polską na czele walczą o sprawiedliwość i lepsze jutro dla całej ludzkości — tu na gościnnej ziemi Palestyńskiej, pod opieką władz angielskich i polskich odbył się dwudniowy Zjazd Harcerski przy udziale zaprzyjaźnionych drużyn harcerskich zespolonych jedną myślą i jednym życzeniem — przetrwać i zwyciężyć!

Zjazd odbył się w nader miłej i serdecznej atmosferze a obrady jego były naprawdę na wysokim poziomie. I dlatego też będąc wyrazicielem życzeń uczestników Zjazdu chciałbym w kilku słowach podziękować jaknajserdeczniej tym wszystkim którzy przyczynili się do tego zbożnego, polskiego dzieła. Mam tu na myśli przede wszystkim organizatorów Zjazdu w osobach Prezesa Piecha i druha Komendanta Kawalca, którego praca dosłownie ponad siły dała tak piękne rezultaty.

Jeżeli chodzi o druha Komendanta Kawalca mam przeciwko niemu jeden jedyny zarzut, że z uszczerbkiem dla swego zdrowia, pracuje ponad siły, poświęcając wszystko dla dobrej sprawy harcerskiej.

Niezwykle miłe i serdeczne ustosunkowanie się miejscowego Konsula Generalnego Dr. Rosmarina, oraz władz wojskowych w osobie mjr. Wróblewskiego, owocne prace Komitetu Organizacyjnego Zjazdu, Komitetu Uchodźców Polskich z p. Dyrektorem Baryszem na czele, Sekcji podwieczorków-żołnierskich Koła Społecznie Pracujących Pań, zespołu nauczycielskiego z p. Dyrektorką Baryszową, tą prawdziwą opiekunką młodzieży szkolnej, nie mówiąc już o duchowieństwie polskim w osobach ks. Niemkiewicz i Naumowicza, — i innych, których niestety wymienić nie mogę, bo zabrałoby to zbyt dużo czasu, — wszystko to razem wzięte zdecydowało że Zjazd pod każdym względem udał się bardzo dobrze i pozostanie dla nas wszystkich miłym wspomnieniem dobrze spełnionego obowiązku.

Mówiąc o uczestnikach Zjazdu, nie mogę pominąć milczeniem radosnego faktu, że dzięki opiece jaką nad harcerstwem polskim roztacza p. Gen. Kopański, a przede wszystkim p. Gen. Zamorski, w Zjeździe biorą również udział przedstawiciele Armii Polskiej, którzy przybyli tu do nas z dalekich piasków pustynnych, gdzie dumnie łopocą polskie chorągwie i proporce bohaterskiej i sławą okrytej Armii Polskiej, która z bronią w ręku wykuwa Niepodległość i przyszłe granice Rzeczypospolitej Polskiej.

Zwracam się więc do Was Druhowie — noszący zaszczytny mundur Wojska Polskiego, prosząc Was o zawieszenie do m.p. naszych najserdeczniejszych pozdrowień dla Armii Polskiej, której stałe towarzyszą, nasze myśli, uczucia i serca, oraz serdeczne życzenia szybkiego i całkowitego zwycięstwa nad naszym odwiecznym wrogiem.

Zwracając się do Was Młodzieży Harcerskiej i życząc Wam wprowadzenia w czyn uchwał i rezolucyj Zjazdu chciałbym by Wasze gromkie „Czuwaj“ jakie wzniesiecie przed opuszczeniem tej sali doleciało po falach eteru do skrawionej i okrytej kirem żaloby Polski, na ziemiach której cały Naród walczy po bohatersku z wrogiem słusznie wierząc w rychłe zwycięstwo.

Niechaj piękne i tak bardzo aktualne „Czuwaj“ zespoli nasze myśli i serca i będzie dla nas wszystkich podniętą w dalszej rzetelnej pracy dla dobra naszej ukochanej Ojczyzny, która wraz z Panem Prezydentem Władysławem Raczkiewiczem i Generałem Władysławem Sikorskim, Premierem Rządu Polskiego na czele — niech nam żyje!

Rola Harcerki w Czasie Wojny

(Referat wygłoszony przez dhnę podhm. Zofię K., na Pierwszej Konferencji Harcerskiej Bl. i Śr. Wschodu.)

Za szumnie brzmi tytuł mojego referatu, gdyż ani czas, ani warunki nie pozwalają mi na danie całkowitego obrazu pracy harcerki rozpoczętej od pierwszego dnia wojny i kontynuowanej przez całą kampanię wrześniową oraz na emigracji aż do chwili obecnej.

Postaram się jednak przedstawić rolę harcerki w obecnej wojnie, w granicach znanej i widzianej pracy przezemnie.

Rok 1939 zastał chorągiew naszą jak i inne przy normalnych swoich zajęciach. Dopiero marzec przyniósł zmiany. Otóż zaczęto organizować na dużą skalę kursy i nie w zakresie drużyn ani nawet hufców, ale dla całej chorągwi kursy łączności i pielęgniarsstwa. Odnośne instytucje ułatwiały nam bardzo pracę. Dziewczęta zaleźnie od dotychczasowego przygotowania jak również zamiłowania, uczestniczyły w naszych kursach. Na szare mundury z krzyżami harcerskimi kładły białe fartuchy i praktykowały w szpitalach. Inne o mniej anielskim usposobieniu, wyglądzie i zamiłowaniu poszły w szeregi służby łącznościowej, którą praktykowały w urzędach poczt i telegrafów.

Nie łatwym było zorganizować te kursy, bo przecież przychodzili rodzice stale tłumacząc nam, że niech się dzieci bawią, ale poco tak poważnie, poco mają naprawdę odbywać dyżur w szpitalu czy na poczcie. Niech się bawią w szkole, w izbie, na dziedzińcu najwyżej, a nie gdzieś daleko, że aż tramwajem czy autobusem muszą dojechać. Przyjmowaliśmy te rodzicielskie troski do wiadomości i słyśmy do wytkniętego celu. A ileż razy jeszcze słyśmy uwagi: „za naszych młodych lat były zrozumiałe takie zabawy, ale teraz poco takie rzeczy.“

A gdy na wiosnę 200 dziewcząt zaczęło mieć godziny w gmachu poczt i telegrafów, radość dziewczynek nie miała granic, a i rodzice udobruchali się; poprostu machnęli ręką, mając do instruktorów harcerskich całkowite zaufanie.

Kursy kończyły się, nastąpiły ostatnie miesiące w szkołach, trzeba było pofolgować młodzieży. Niech uczą się harcerki, muszą mieć najlepsze świadectwa, muszą wybijać się w klasie we wszystkich przedmiotach, wszystkie wreszcie muszą dostać promocje i to z najlepszymi wynikami.

Nadszedł koniec roku. Szczęśliwie prawie wszystkie zdały. Jest trochę i niespodzianek, ale one zawsze bywają. Urządza się obozy. W całej chorągwi warszawskiej około 30, w różnych terminach, o różnym poziomie i różnych specjalnościach. Warszawa jak zwykle na wakacje wyludniła się z młodzieży. Komenda jednak stale pracuje. Czas upływa. Niektóre obozy już się skończyły. Nadchodzi 15-ty sierpnia, zaczyna być nowy niespotykany dotychczas nastrój; wysyłamy do obozów, które jeszcze trwały, lakoniczne telegramy: „natychmiast zlikwidować obóz i wracać“. Drużyny wracają. Organizujemy grupy przeszkolonych harcerek-pielęgniarek i w zakresie łączności.

23-ci sierpnia. Znaczna część harcerek dostaje przydział do szpitali, a grupa czterystu harcerek do zbiornicy dozoru D.O.K. Czas nieubłagalnie leci, dziewczęta stale uczą się jeszcze nowych rzeczy. Rozpoczęcie roku szkolnego przeniesione na 15-go września, dyżury mogą trwać nadal. Już jest 30-ty sierpnia. Próbnym zaciemnieniem Warszawy, a mimo to przychodzą harcerki punktualnie na swoje dyżury.

Już niema teraz rad, wskazówek rodziców i uwag poco się dzieci bawią. Bez porozumienia zrozumieli tę grę wszyscy. Ogólne napięcie, podniecenie i niepewność. Harcerki w łączności są teraz dumne, gdyż one pierwsze przy swych aparatach wiedzą, że już 30 i 31 sierpnia coś jest nie w porządku na naszych zachodnich i północnych granicach.

Praca, jaką przyjęły na siebie harcerki na tej placówce była różna. Całość czterystu dziewcząt dzieliła się na dwie zmiany. Każda zmiana pracowała po osiem godzin. Część dziewcząt siedziała przy aparatach telefonicznych i odbierała wiadomości nadawane przez inne drużyny z poszczególnych miast i okręgów, które donosiły o stanowisku nieprzyjaciela i kierunku jego ruchów oraz ilości i rodzaju eskadr samolotowych.

Nie wszystkie odbierały meldunki, młodsze lub mniej wyszkolone przenosiły papiery, akta i rozkazy. Inne specjalistki wykonywały wykresy, mapy i t.p., aby w każdej chwili było wiadome jaka jest sytuacja.

Aż wreszcie nadszedł 1-szy września 1939 roku. Zadzwieczyły wszystkie aparaty, nie ustają wiadomości przykre i ciężkie.

Wreszcie po raz pierwszy około godziny 5-tej rano, na podstawie otrzymanych meldunków, odezwała się instruktorka nasza do radia polskiego i zarządziła alarm lotniczy dla miasta Warszawy. Placówka ta była czysto wojskowa, komenda bezpośrednią nad nią mieli oficerowie i oni razem z naszymi instruktorami pracowali.

(c.d.n.) Podharcemistrzyni ZOFIA K.

TEODOR LEWITE

JEDNOŚCIĄ SILNI...

Zgasły kinkiety, zagaś wentylator, cisza objęła w swoje panowanie wielką salę Jasza Heifetz. Jeszcze raz po jakiejś ceremonii czy uroczystości stara ta sala została sama. Na pozór wydarzenie prawie codzienne, a w rzeczywistości?...

Gdyśmy wychodzili z tego gmachu po zakończeniu Konferencji Harcerskiej Bliskiego i Środkowego Wschodu, różne myśli kołatały po głowie, po taśmie świeżych wspomnień przesuwały się barwne mundury skautów polskich i obcych, łopotały sztandary i proporczyki pocztów, uwpuklała się lilijka i na zielonym tle wielkie litery „CZUWAJ“. Twarze zmęczonych ale szczęśliwych ludzi, szum głosów i krótkie, zwięzłe słowa komendy i wreszcie hymny, chór głosów starszych i młodszych jednym owianych duchem, jednym zespolonych celem i dążeniem. A obok lilijek — orzełki, symbol i rzeczywistość w jednej postaci, pozdrowienie od piasków pustyni, od bohaterów Tobruku dnia dzisiejszego i tysiąca innych przejawów bohaterstwa w dawnej i niedawnej przeszłości.

Orzełek i lilijka na jednej sali, w ramach jednej konferencji, to jest prawda i nakaz chwili, to jest pierwszy konkretny rezultat, pierwsza wielka korzyść z tego zjazdu.

Ten drugi rezultat inne ma i mieć będzie znaczenie, to już nie czysto polska przesłanka, na międzynarodowe wkracza pole ale na tym polu może się poszczycić sukcesem pierwszej wody: zbliżenie międzynarodowe, zrozumienie wzajemne, łączność i zespolenie wysiłków indywidualnych grup narodowościowych w mocną grę porozumienia i federacji.

I przy tym świadomość, że to właśnie polska lilijka prym wiedzie w tej akcji, że to na polskiej Konferencji Harcerskiej w odległych od Kraju połaciach świata takie właśnie połączenie sił nastąpiło.

Budujemy podwaliny pod mur przyszłości i na tle nieszczęść, tragedii i morza krwi, przelewanego w tej tragicznej wojnie, zaczynają wykwiatać cegła po cegle pod coś, co przetrwa nas i nam następnych.

Sztandary ongiś głosiły piękne słowa o wolności, braterstwie i równości, a potem lała się krew w imię tych ideałów, tych szczytnych dążeń co światlejszej ludzkości. I znów pokój zapanowywał na świecie, by skolei ciemności mogły objąć w panowanie kontynenty. I tak wółko toczą się losy świata — nasze i wasze. I za każdym razem obiecywano naszym przodkom a potem i nam samym, że to już ostatni raz, że nigdy więcej; — nie na długo.

Dziś toczy się najstraszniejsza walka, już nie o ideały a o samo istnienie, świat, jak nigdy dotąd, podzielił się na dwa obozy — światła i ciemności. I choć może w naszym obozie do którego przyszlismy sami, nikt nas nie gnał i nie zmuszał — oprócz rzeczywistości, choć w tym obozie prawdziwe więzy przyjaźni, uznania i szczerzej oceny wartości, a przede wszystkim przyjaźni wza-

jemnej, dopiero zaczynają powstawać, to jednak świadomy jesteśmy, że te więzy przetrwają.

Z tej właśnie perspektywy należy sądzić i oceniać Konferencję Harcerską. To było poświęcenie fundamentów wielkiego gmachu; fundamentów takich powstaje codziennie wiele, ale gmach jeden, każdy taki fundament to jeszcze jedna gwarancja naszej przyszłości, i przyszłości tych dla których gmach ten budujemy, dla przyszłych pokoleń rodu ludzkiego.

Obok Żyda stał Arab, obok niego Australijczyk, przemawiał czeski konsul, byli na sali kwakrzy, a ponad głowami łopotał sztandar biało-czerwony, sala śpiewała „Marsz, marsz, Dąbrowski“...

Poważne twarze w komisjach, marsowe oblicza wojaków z Brygady, niewinne buziaki dzieci, twarze starszych świadczące o zrozumieniu tego co się na tej sali dzieje. I zmiana nastroju, harcerska piosenka, dowcip, melodie ze sceny i „chór“ z ostatnich rzędów: „mało, bis, bravo!“.

Rozeszliśmy się; jedni wrócili na piaski pustyni by stamtąd, z bronią w rękę wywalczyć sobie prawo powrotu do Kraju, inni zostali tutaj: „pójdź dziecię, ja cię uczę każe“ w szkole i w szeregach Z.H.P.

Każdy na posterunku, każdy na służbie; to jest nakaz chwili, obowiązek i konieczność. Bo jak mówią angielskie hasła wojenne:

„Twoja odwaga, twój dobry nastrój i twoja pełna poświęcenia praca, dadzą nam zwycięstwo.“

POJEDYNEK PRENUMER.

W ramach pojedynku prenumeratorów wpłacili: P. Delegat Rządu R.P. dla Spraw Uchodźców Polskich Dr. Tadeusz Lubaczewski — ml. 500, p. zastępca Pana Delegata Star. Horwath — półroczną prenumeratę — 140 mls., p. Jeziorka Małgorzata, półr. prenumer. 140 mls.

Wyjaśniamy, że wymienieni w Nr. 7 „Na Warcie“ instruktorzy harcerscy z Egiptu wpłacili tytułem pren. rocznej (12 osób) ogólną kwotę: 2.500 mls.

Prenumeratę półroczną po 140 mls. wpłacili dhowie hm.: Brzeziński Józef, Portyka Eugeniusz, Raczyński Konrad; Prenumer. kwartalną wpłacił p. pułk. Walczak Kazimierz; Prenumeratę roczną w wysokości 220 mls wpłacił dh por. Wieczorek-Dorowski.

Dwumiesięczną prenumeratę w wysokości 300 mls. wpłacił p. Kons. Gen. Jerzy Lechowski.

Prenumer. półroczną opłacili:

Dh. Drohomirski — 140 mls, dh. Mitrega — 140 mls, dh. Gdowski — 140 mls, dh. Kawalec Zbigniew — 140 mls.

Historia Harcerstwa Polskiego na Uchodźctwie

Harcerstwo polskie na uchodźctwie w Rumunii

Razem z falą uchodźczą, która wlała się do Rumunii w pamiętnych dniach wrześniowych 1939 roku, napłynęła dość duża gromada harcerzy. Gdy minęły pierwsze dni chaosu, kilku instruktorów harcerskich znajdujących się w Czerniowcach — stolicy harcerstwa polskiego w Rumunii, przystępuje do próby organizacyjnego rozwiązania zagadnień harcerstwa uchodźczego.

W łonie Komendy Harcerstwa Polskiego w Rumunii, powstaje samodzielny wydział drużyn uchodźczych na którego czele stoi hm. Józef Brzeziński. Celami wydziału są:

- 1) dostarczanie materiału ideowego i technicznego dla potrzeb harcerstwa, co wobec zupełnego braku literatury harcerskiej było sprawą nagłą;
- 2) przyjęcie z organizacyjną pomocą tworzącym się jednostkom harcerskim;
- 3) ewidencyjne ujęcie elementu harcerskiego znajdującego się przejściowo na terenie Rumunii.

Nowo utworzony wydział zamieścił przede wszystkim w jedynej polskiej gazecie wychodzącej w Rumunii, w „Kurierze Polskim”, szereg odezw do wszystkich harcerzy znajdujących się w Rumunii, aby jak najprędzej rejestrowali się w wydziale, adres którego podawano stale i systematycznie.

Wyniki nie dały na siebie długo czekać — do wydziału zaczęły napływać zgłoszenia zarówno od poszczególnych harcerzy jak i zastępów, a nawet drużyn organizujących się samorzutnie.

Z jednostkami tymi wydział nawiązał natychmiast kontakt, który był utrzymywany i nadal. Prawie równocześnie (październik 1939 r.) powstało dzięki inicjatywie i poparciu finansowemu dh hm. Romualda Kawalca pismo harcerskie „Wytrwamy”. Pismo to było pomyślane jako częściowe zastąpienie drużynowemu i zastępowemu literatury harcerskiej, brak której dawał się szalenie odczuwać. Pierwszym redaktorem „Wytrwamy” był jego twórca dh hm. R. Kawalec, począwszy zaś od numeru 3-go (dh R. K. wyjechał do Bukaresztu), aż do końca, dh hm. Brzeziński Józef.

Przeprowadzona na dzień 31 stycznia 1940 roku rejestracja wykazała, że harcerstwo uchodźcze w Rumunii liczy około 600 członków, zgrupowanych w ośmiu pełnych drużynach, w jednym kręgu starszoharcerskim korespondencyjnym, w siedmiu samodzielnych zastępach i trzech gromadach suchowych. Istniały również trzy Koła Przyjaciół Harcerstwa, które pomagały wybitnie drużynom harcerskim. Liczba członków tych kół wynosiła 92 osoby.

Drużyny były dwojaki: a) wojskowe, które powstawały w obozach internowanych żołnierzy, b) młodzieżowe, które istniały w obozach uchodźców cywilnych. Niektóre drużyny wykazywały wspaniałą wprost żywotność. Jako przykład należy wymienić drużynę wojskową im. Tadeusza Kościuszki, która początkowo znajdowała się w Calafat, a następnie została przeniesiona do Targu Jiu. Drużyna ta zorganizowała dla żołnierzy najpierw szkołę powszechną, a następnie nawet pełne gimnazjum. Prowadziła świetlicę żołnierską, inicjowała i urzędowała wszelkiego rodzaju czystości narodowe i religijne, realizowała ponadto pełny program harcerski. Na czele drużyny stał dh Stanisław Rosiński.

Dość silne drużyny w Buzau, Targo-Visti, Turnu-Severin (jedna z najlepszych), no i w Bukareszcie. Niektóre drużyny wydawały własne piśmka. Najciekawsze było „Na Warcie”, założone przez podhm. Zb. Kawalca a sfinansowane przez jego ojca. Pismo było początkowo organem harcerzy czerniowieckich, następnie bukareszteńskich, aby w końcu stać się organem harcerstwa polskiego na Bl. i Śr. Wschodzie.

Dzieje tego pisma ukażą się napewno osobno. Również bardzo miłe było „Ku Polsce”, odbijane na hektografie przez harcerki w Czerniowcach. Przez pewien czas ukazywało się piśmko wydawane przez drużyny w Calimanesti. Tytuł zapomniałem.

(Autor niniejszej historii „Biały Lis” znajdujący się obecnie w Wojsku Polskim Śr. Wschodu pisał w „Wytrwamy” świetne gawędy, których tradycję uznawiamy w „Wiadomościach K-dy”.)
(Przyp. Red.)

(c.d.n.)

Biblioteka H O R E B A

Nachlat Beniamin 16

posiada wielki wybór książek najwybitniejszych pisarzy polskich.

Dla polskich uchodźców zniżka w opłacie abonamentu.

Premiera w Polskim Teatryku Literacko-Artystycznym przy Komitecie Uchodźców Polskich w T.A.

Porządek musi być!

Rewia w 2-ch częściach i 14 obrazach

pióra Zenonę Wardana

Muzyka: S. Ferszko

Jednym z objawów naszego środowiska uchodźczego jest żywy sposób reakcji na każde wydarzenie. Oderwani od normalnych ram naszego życia tym ostrzej przyjmujemy to co zamąca z trudem ustalony, „codzienny uchodźczy byt”. — Nic więc dziwnego, że zapowiedź, teatryku literacko-artystycznego w Tel-Awivie stała się tematem dyskusyjnym niezmiernie zawzięcie.

Jedni z zapałem przyjęli inicjatywę Komitetu Uchodźców i wyrazili prawdziwą wdzięczność p. prezesowi Baryszowi, który obok innych ciężkich obowiązków poświęcał powstającemu teatrykowi wielu czasu i starań. Ci — patrzyli z podziwem na iście benedyktyńską pracę dyr. Zenonę Wardana autora i reżysera w jednej osobie, chciwym uchem łowili echa melodii i piosenek polskich, które nagle rozdzwijały się w samym centrum Tel-Awivu.

Inni krytycznym okiem spoglądali na „zespół artystyczny” złożony przeważnie z pań, które z górą 2 miesiące biegły regularnie na próby wtłoczone między inną pracę społeczno-oświatową, sanitarną, czy tak ważne obecnie życie dla uchodźców w Rosji. We wszystkich tych dyskusjach p. prezes Barysz nie brał udziału. Nieczuły zarówno na gratulacje jak i na zarzuty miał przed sobą jeden cel — przyjąć z pomocą materialną naszym rodakom w Rosji na rzecz których poświęcony jest dochód z tej imprezy, gdzie wszyscy organizatorzy i wykonawcy pracują bezpłatnie.

Mam wrażenie, że pierwsze przedstawienie rozstrzygnęło wątpliwości o potrzebie czy celowości teatryku. Z jak dziwnym uczuciem przyjęliśmy początkowe słowa, my, którzy od dwóch z górą lat nie słyszeliśmy słowa polskiego z desek scenicznych.

Nawiązując do tytułu pięknie odśpiewanej przez p. Kitajewiczównę piosenki — powiedzieć można, iż każdy miał tam „rendez-vous” z samym sobą... ze wspomnieniem z jakiegoś ostatniego przedstawienia w wolnej Polsce... z własnym bólem rozłąki w prześlicznej piosence (również artystycznie śpiewanej przez p. Kitajewiczównę) p.t. „Tęsknota”, z sobą samym ukazany w krzywym zwierciadle satyry, w skeczu o Rodézji, gdzie p. Oldak z iście warszawskim humorem odmalował „życie uchodźcy pocziwego” a p. Wasilewska i p. Wesołowski dzielnie mu sekundowali. A wreszcie w tym rzekomo rewiowym teatryku spotykaliśmy najgłębszy krzyk polskiego serca w świetnym utworze „Warszawa na fali 36” p. Wardana — wykonany z wstrząsającą siłą wyrazu przez p. Jadwigę Piekutową.

Można stwierdzić, że p. Wardan autor wszystkich tekstów stał się intuicyjnie wyrazicielem uczuć wszystkich swych słuchaczy czerpiąc tematy z trzech zasadniczych źródeł: tęsknoty za krajem, pamięci o tych co tam zostali i walczą, a wreszcie niezłomnego pragnienia i woli zwycięstwa.

Nie zaniedbano niczego, by rewię postawić na wysokim

poziomie. Świetne dekoracje p. Dorwicza tworzone dosłownie z najbardziej prymitywnych materiałów dały widzom chwilę prawdziwej radości i szczerego wzruszenia na widok wiejskiej zagrody, montażu pomników i kościołów warszawskich, ba nawet na widok starego fotela przy pocziwym macierzyńskim kominku. To też wszystkie dekoracje były oklaskiwane po podniesieniu kurtyny.

Trudno jest, pisać o każdym numerze z osobna. Wszystkie były dobre i dobrze wykonane.

Wspomnieliśmy już o p. Kitajewiczównie utalentowanej artystce teatrów warszawskich. Podkreślić należy rozległą skalę jej talentu, który pozwala równie dobrze odśpiewać wdzięczną pieśń ludową jak i pełną finezji francuską piosenką. Uroczą p. Mila Merczyńska z takim zapałem wznosiła paluszki na rzecz naszego zwycięstwa, a wdzięczny i miły jej głos rozbrzmiewał takim ogniem, że cała sala omal, że śpiewała z nią razem „górami nasi” i serdecznie oklaskiwała drugą piosenkę finałową „było nam bardzo miło”.

Konferansjerkę prowadziły pp. Glinicka i Wardanowa. Obie równie urocze i dowcipne, choć każda w innym rodzaju.

Panią Glinicką podziwialiśmy również w skeczu p.t. „Przysmak”, gdzie pointe’a podkreślona była przez jej niezmiernie inteligentną grę. Do powodzenia tego skeczu walczyli się p. Wesołowski, dobry typ ramolowatego dyrektora i p. Stefański jako „naiwny” mąż.

Salwy śmiechu wywołała p. Birmadówna w „Baladzie Cerniakowskiej”. Numer ten godny był najlepszej tradycji „Niebieskiego Ptaka” i innych tego rodzaju studiów teatralnych.

Szczerym sentymentem przemawiało aktualne „tango do mojej matki” śpiewane przez p. Aleksandrę Majewską, która śpiewa również „Piosenki Lwowskie” przy wtórze przemiłego chóru pań.

Tańce akrobatyczne p. Eli Antoszówny wykonane były z artyzmem godnym popularności i uznania, jakim p. Antoszówna cieszyła się zarówno w kraju jak i zagranicą. Wielką zasługą jej jest również stworzenie tanecznego zespołu Pań, który wystąpił w kilku numerach i w każdym był równie wdzięczny i szarmonizowany. Wielkie wrażenie wywarł mazur odtąńczony w kostiumach narodowych.

Na premierze akompaniował znany kompozytor S. Ferszko i p. Galowa.

Należy jeszcze wspomnieć o pięknych kostiumach.

Oklaskom nie było końca. Wywoływano wszystkich artystów z autorem p. Wardanem na czele.

Wszystkie bilety zostały rozchwyte na kilka dni przed premierą, co wróży rewi długotrwałe powodzenie a sprawie pomocy rodakom naszym w Rosji wydatną pomoc materialną.

M. F.

604
77

ŚMIECH — TO ZDROWIE

Nasi harcerze - żołnierze na frontowym posterunku.
Na dole w środku obok, hufcowy Pol. Hufca Harc. hm. I. Płonka.

Zbiórka instr. Drużyny Harcerzy - Żołnierzy w obozie.

Harcerze polscy na szybowisku.

W grupie widać p.p. Kons.Gener. I. Lechowskiego i inż. W. Hulanickiego.

Dzięki przychylnemu stanowisku angielskich władz lotniczych w Palestynie, Komenda Harc. Pol. na Bl. i Śr. Wsch., uzyskała własne szybowisko dla ćwiczenia harcerzy - pilotów

Polska młodzież harcerska w Tel-Aviv, brała żywy udział w Konfer. Harc. i wysłuchała ciekawych pogadanek, wygłoszonych przez instr. harc. przybyłych na Zjazd. Wśród naszego bractwa harcerskiego widzimy sympatyczną postać hm. Wieczorka-Dorowskiego.